

bestatning. Der var jo Ordningen, saaledes som det vil erindres, den, at Tilskudet i de første Aar udelukkende skulde hvile paa Statskassen, men saa efterhaanden ved en Afvikling i Aarenes Løb gaae over paa Kommunerne. En saadan Ordning, hvorved man kommer til en Fordeling mellem Staten og Kommunerne, er naturligtvis mulig; men vi have alligevel ikke troet, at det var den heldigste Ordning saaledes successive at lade Kommunerne komme til at bære det Hele, medens Statskassen strax skulde udrede hele Bidraget. Hvem der derved lider Skaden, til Syvende og Sidst, eller kommer til at bære hele Udgiften eller det Meste af den, kunde man jo egentlig ikke paa Forhaand beregne; det vilde trække saa længe ud med Afviklingen og Overgangen paa Kommuneskasserne, at der kunde tænkes saa mange andre Muligheder, som traadte imellem og førte til, at Ordningen blev en anden. Vi 7 Medlemmer af Udvalget have derfor forenet os om en Ordning, der strax lader den Deling mellem Staten og Kommunerne indtræde, som man under den givne Situation omtrent med Nødvendighed maatte komme til; thi den var jo givet derved, at Tilskudet, som skal udredes af det Offentlige, jo efter Forslaget, saaledes som det er vedtaget, skal udredes, dels med et Beløb svarende til en Fjerdedel af Sygekassens samlede Medlemsbidrag, og dels med $1\frac{1}{2}$ Kr. pr. Medlem efter Kassens Medlemsstal. Den naturlige Ordning maatte saa, forekommer det os, være saaledes, at Statskassen kom til at bære den ene Del af dette Tilskud, Kommunerne den anden Del, Statskassen nærmest den Del, der svarer til en Fjerdedel af Sygekassernes samlede Medlemsbidrag, Kommuneskasserne den Del, som svarer til $1\frac{1}{2}$ Kr. pr. Medlem efter Medlemsantallet. Der vil ikke være stor Forskjel paa de Summer, hver især kommer til at udrede. Gaa vi ud fra den Forudsætning, at alle nuværende Sygekasser blive anerkjendte, og vi regne alle deres Medlemmer med — idet og saa Husstiuerne regnes som selvstændige Medlemmer — vil den Byrde, der kommer til at paahvile Statskassen, blive omtrent 200,000 Kr., medens Byrden for Kommunerne bliver nogle faa Tusinde Kroner mere, men den bliver altsaa omtrent ens. De, som have Betænkelse ved overhovedet at lægge en Del af Byrden paa Statskassen, kunne formentlig af de Grunde, som jeg allerede har fremhævet nu, og som meget stærkt kom til Orde ogsaa under anden Behandling, berolige sig med, at Statskassens Tilskud nu dog ikke vil blive saa betydeligt, at der skulde kunne være Tale om, at det

kan lægge Hindringer i Veien for; at Statskassen ogsaa kan bære andre Udgifter til sociale Nøiemed, medens de, som nære Betænkelse ved overhovedet at paalægge Kommuneskasserne nogen Del af Byrden, kunne berolige sig ved, at der nu vil være langt større Sikkerhed end tidligere for den Forventning, at Kommunerne i Virkeligheden ville kunne indvinde et tilsvarende Beløb, efterhaanden i det Mindste ved Besparelser i Udgifterne til Fattigvæsenet. De endelig, som have Betænkelse ved at paalægge Kommunerne dette Bidrag af den Grund, at Kommunerne derved kunne antages at ville tabe Interessen for at fremkalde Sygekasser, og at Sygekasserne derved ville blive temmelig uheldig stillede, og at navnlig den Udvikling af Sygekasserne, som man har haabet paa, kunde forsinkes, kunne formentlig ogsaa berolige sig med, at Kommunerne Interesse nu dog vanskeligere kunde tænkes formindset; da de, ved selv at bidrage, fikke de paagjældende Sygekasser et tilsvarende Bidrag fra Statskassen. Det her foreslaaede forekommer os saa at sige at frembyde sig med Nødvendighed, naar man skal sætte Loven i Stand til at virke uden Forudsætning om at faae Tilskudet dækket ved en ny Skattelov, og man iøvrigt vil gjøre Ret og Skjel mellem Kommuneskasserne og Statskassen, og vil erkjende, at det frembyder Betænkelse haade til den ene og den anden Side at lægge hele Tilskudet enten paa Kommuneskassen eller paa Statskassen. Jeg skal derfor paa de 7 Medlemmers Vegne, der have stillet dette Forslag, meget varmt anbefale det til Vedtagelse. Det havde ganske vist været vort Haab, at dette Forslag, der, som det forekommer os, tager saa billigt Hensyn til begge Sider, ogsaa kunde have vundet Tilslutning hos de 2 andre Medlemmer af Udvalget. Dette er ikke lykkedes. Smidlertid veed jeg ikke, om det dog ikke kan antages, at den fuldstændige Enighed, der saaledes ikke nu har kunnet opnaas, kan blive det endelige Resultat derigjennem, at der enten paa et senere Stadium her eller i det andet Thing vindes Anerkjendelse af dette Forslag som billigt og naturligt. Idet nu vi 7 Medlemmer, der have stillet Forslaget, have stillet det, for at sætte denne Lov istand til at staa paa egne Ben og virke uden Hensyn til, hvad det bliver til med den anden Lov, have vi dog ikke ment, ganske at burde opgive det, som vi betragte som det i og for sig rigtige Synspunkt, at nemlig dette Tilskud naturligt staffles tilveie ved en Lov om Alkoholbestatning. Vi have dog ikke villet binde Lovens Virkning til denne Forudsætning, men have kun villet udtrykke dette